

държава, както и на чужденци-тѣ, и не смѣе да имъ се туря никакво прѣпятствие, нито въ иерархическо-то устройство на различни-тѣ общини, нито на отношения-та имъ къмъ тѣхни-тѣ духовни глави. Поданници-тѣ на всички сили, търговци или други, ще се ползватъ въ Румѣния, безъ разлика на религия-та, съ съвършено равенство.

Членъ 45-й.

Княжество-то Румѣния отстапва на Н. В. Руский императоръ часть-та отъ Бесарабия, коя-то биде отнята отъ Руссия по слѣдствие на Парижский договоръ отъ 1856 год., и коя-то граничи на западъ съ удолие-то на Прутъ, на югъ съ удолие-то на Килийский рѣкавъ и съ устие-то на Стари-Стамбулъ.

Членъ 46-й.

Острови-тѣ, кои-то образуватъ делта-та на Дунава, тѣй също и Змѣйни-тѣ о-ви, Тулчанский санджакъ съ каази-тѣ Килия, Сулина, Махмудие, Исагча, Тулча, Мачинъ, Бабадагъ, Хиршова, Кюстендже и Меджидие ще се съединятъ съ Румѣния. Княжество-то добива освѣнъ туй земята на югъ отъ Добруджа до една черта, коя-то излиза отъ една точка на истокъ отъ Силистрия и прѣстая на Черно-Море на югъ отъ Мангалия.